

Vandreture ... ugebrev 8, 17. juli 2006

I dag har været den første søndag i lange tider med klart vejr og det skulle naturligvis udnyttes. En større delegation benyttede dagen til en ekskursion til toppen af Zackenberg og er vendt tilbage med ømme ben og højt humør, ikke mindst efter en kælketur på snefanerne på turen ned.

Niels Martin Schmidt og Martin Christensen er taget af sted på moskusokse-turen ind i Store Sødal og Jannik Hansen har gået den årlige gåse-tur til kystområdet. Der er meget få gæslinger i år, men tilsyneladende flere fældende ungfugle end sidste år. Der er blevet set stribet ryle i Sydkærene, en sjælden gæst fra Nordamerika og den anden observation i Zackenberg. Den sene snesmeltning betyder, at mange af vadefuglene er 10-14 dage forsinkede i deres æglægning, og en del synes helt at opgive at få unger på benene i år. Kjøverne har kronede dage og er set snuppe æg ud af rederne hos frustrerede sandløbere (og næsten ligeså frustrerede ornitologer).

Der er rævehvalpe i tre af gravene, med i alt 17 omkringfarende hvalpe. De ses ofte på stationsområdet om aftenen og har tilsyneladende en særlig forkærlighed for affaldstønderne. Rekorden er efter sigende 18 hvalpe på et år, så det tegner til et glimrende ræveår. Men at dømme efter mængden af fjer på gravene har de også kunnet feste i ryper det meste af foråret. Vi har set lemminger adskillige gange, og efter mange ihærdige forsøg er det nu endelig lykkedes - ved hjælp af en ganske uimodståelig blanding af müsli, rosiner og abrikoser - at få en fanget en til nærmere beskuelse. Egentlig skal vi i gang med at tælle lemminge-vinterreder, men det besværliggøres noget af, at der stadig ligger sne i censusområdet. Det sene år dog også sine klare fordele. Temperaturen har indtil nu ikke oversteget 10 grader, og myggene er - foreløbigt - stort set udeblevet. Enkelte stille, lune dage giver dog en forsmag på, hvad vi har i vente.

Der dukker stadig døde ørreder op med jævne mellemrum, mest i vandmålingsinstrumenterne, men til tider også langt oppe ad Aucellaskråningerne. Og så er den første levende ørred blevet set - dog kun et par tommer lang. Vi ser frem til friskfanget ørred på middagsbordet, når den tid kommer.

Metanstationen har givet lidt hovedbrud mht. til at få brændstof transporteret ud uden at køre med Argoen. Så længe det er så vådt som nu, kan vi kun køre med bæltterne på, men det går hårdt ud over vegetationen, så indtil videre bliver brændstoffet båret ud på ryggen et par gange om ugen.

Der har været trængsel på Zackenberg i den forløbne uge. Morten Rasch var forbi med et privat selskab på otte personer, og messen var fyldt til bristepunktet. Logistikken benyttede lejligheden til at flyve til Daneborg for at hente byggematerialer og åbne vejrstationen. Fjorden/bugten/sundet er endnu ikke sejlbart, men vandet er nu åbent næsten ud til Basaltøen. Nu kan ikke vare længe...

Blandt gæsterne var Dorthe Dahl-Jensen som præsenterede deres arbejde med iskerneboringerne ved bl.a. Station Nord. Ligeledes har Gus Shaver præsenteret sin gruppes arbejde fra Svalbard, Abisko og Toolik Lake i Alaska. Nu hvor sneen er (næsten) væk og temperaturen (forhåbentlig) stiger, er volleyball-kampene blevet udskiftet med indendørs aktiviteter. Her spilles whist på livet løs. Senest udgik en mindre ekskursion til den gamle fangsthytte for at spille natten væk. Gus Shavers gruppe, Lorna Street, Craig Menzies og Peter van Buuren er fluks blevet inddraget og nu går de fleste aftener med at blanke hinanden af. Det giver visse problemer i et (relativt) pengeløst samfund, så en del af spillegælden bliver afdraget i arbejde.

Logistikken har knoklet med at forberede årets byggeri og der er nu udgravet til fundamentet af den nye beboelsesbygning - så nu er vi klar til at modtage håndværkerne. De første ankommer med flyet på tirsdag - måske oven i købet i selskab med en sending friske aviser...

/Ditte Hendrichsen

Rapport: Nette og Anders, der skulle ringmærke ternere på Sandøen ud for Daneborg, har lidt slukøret meldt at det ser ud til at også ternerne har op givet at yngle i år. Isen gør øen landfast, og adkomsten er al for enkel for rævene. De har ædt æggene fra de fugle, der har gjort forsøg på at yngle.

Tilbage er der kun for Nette og Anders at tælle og registrere ternerne og hvalrosserne på Sandøen. De rejser hjem i august og skal vel arbejde med finansiering af næste sæson. Ternerne, der imod, vil flyve den lange vej helt til Antarktis for at 'overvintre' for så at vende tilbage til Sandøen næste år, og gøre nye yngleforsøg - også lidt af en investering!

/Christian Dinsen